

Fyr i Hornbæk og $30/5$ 25 (2 ♀♀ og 1 ung ♂) i Adserbo Plantager. E. Nielsen har fundet flere ♀♀ i Tisvilde Pl. $2/7$ 24.

Enophrys æquipēs Cambr. (*E. æ.* E. Sim. Ar. Fr. III 1876 p. 195, — Chyzer & Kulezinski Ar. Hung. I 1891 p. 45. — Bösenberg Sp. Deutschl. 1903 p. 448). Fundet $9/7$ 25 (1 ♀) i Klitterne ved Fjellerup Strand. Denne Art, der er ny for den danske Fauna, er tillige vor mindste Springedderkop, kun 2,1 mm lang.

Phlegra fasciata Hahn, der i Jylland kun har været kendt fra Skagen, har jeg fundet i Svinkløv Pl. $13/7$ 24 (3 ♀♀, 1 ♂). E. Nielsen har taget Individuer af Arten i Blaavand.

Hvor der intet er nævnt om, hvem der har fundet Dyrene, er det Forfatteren selv, der er Finderen.

København i Septbr. 1925.

Jens Brændegaard.

Hærormen i Danmark II.

Foranlediget ved, at jeg i Entom. Meddel. XIV 1925 p. 455 —57 sammenstillede, hvad der var mig bekendt om Hærormens Optræden i Danmark, har jeg faaet Meddelelse om yderligere 2 Fund af danske Hærorme.

Det ene Tilfælde er meddelt mig af Hr. H. P. Duurloo, der traf „Ormen“ i Vigerslev, vistnok i 1922, paa en Byggegrund med høje Træer, hvor der var fugtigt og rigeligt med raaddent Løv i Bunden samt Skygge under Træerne. „Ormen“ var ca. en halv Meter lang og en 5—6 cm bred. Forsøg paa at klække Larverne mislykkedes.

Om det andet Tilfælde skriver Dr. med. Kr. Isager (Ry) i et Brev af $9/4$ 25: „For ca. 10 Aar siden blev en Sommeraften en „Hæorm“ set her paa Egnen. Det var i Ry Sanatoriets Mose, en ret tør Mose, tæt bevokset med El, Birk og Pors, og hvor der er anlagt nogle Spadserestier og Grøfter. Fænomenet iagttoges først af en Arbejdsmand, der tilkaldte andre, deriblandt flere Patienter og Sanatoriets Plejemoder. Den Beskrivelse, jeg

fik næste Morgen, gik ud paa, at Ormen var c. 3 Alen lang, Tykkelsen som et Par Fingre, at den gled ganske langsomt hen over Bunden, at den bestod af lutter smaa Orme, der hængte sammen. Jeg i det mindste var ikke i Tvivl om, at det var en Slags Hærorm. Jeg kendte Fænomenet fra Bergsøe . . .“

København, Maj 1925.

Kai L. Henriksen.

Anmeldelse.

Anton Jansson: *Die Insekten-, Myriopoden- und Isopodenfauna der Gotska Sandön*. Örebro 1925. 182 pag. Pris Kr. 5. — (svensk).

En særlig svensk Egenskab synes Evnen at være til at arbejde med saadanne faunistiske Spørgsmaal, der kun kan løses ved indgaaende Kendskab ikke blot til Dyrene selv, men ogsaa til geologiske, klimatologiske og mange andre Forhold. Det største Resultat, denne Retning foreløbig har bragt, er vel nok Sven Ekmans for et Par Aar siden udkomne skandinaviske Dyregeografi. Men der findes ogsaa fortrinlige Arbejder om specielle Egne, især Øerne, hvis mærkelige Naturforhold allerede Linné gjorde til Genstand for Undersøgelse. Det foreløbig sidste Skud paa denne Stamme er den i Overskriften citerede Bog af Redaktør A. Jansson, Örebro.

Gotska Sandön ligger i Østersøen ca. 60 km N. f. Gotland eller ca. 40 km N. f. Fårön (en stor Ø N. f. Gotland); de nærmeste Skær ved det svenske Fastland ligger ca. 80 km borte. Størrelsen er kun 36 km² eller lidt over Halvdelen af Amager; det er altsaa en lille, temmelig isoleret Ø, saa at man ikke paa Forhaand skulde vente sig noget interessant af Dyreverdenen. Bunden er Flyvesand; men næsten overalt er Sandet dækket af Skov. Baade Naale- og Løvtræer trives frodigt, og f. Eks. Haselen bliver til et stort Træ med virkelig Stamme.

Til Trods for, hvad man kunde vente, hænger denne store Frodighed alligevel til Dels sammen med Øens isolerede Beliggen-